

Na starý obraz padá prach
z něj smutný anděl hledí závojem pavučin
a bledá záře svící tančí komnatou
když večer sklání stíny na oprýskaný rám

Ten starý obraz příběh zná
tvář dívky na něm dávný malíř maloval
propastí věků kouzlem příběh ožívá
pohledem černých studní očí bezedných

Čas války osud přivál bouří temných dnů
zase mužů zástupy jdou k branám smrti blíž
jako odvar z bylin hořké jsou chvíle loučení
odcházel v zádech píseň zvonů svatebních

Podzimní listí vítr svál
čekání v léta sčítal písek v hodinách
osamělý anděl v bílém pohledem dálku měří
že se jednou domů vrátí s modlitbou chodí spát

S vítěznou nadějí nocí se vojska valí
v zápase konečném do hlíny staleté padají
v šarlatu svítání poslední okamžik zbývá
zrádný osud už chystá zákeřný šíp

Už rudá krůpěj barví chladnou zem
v jeho očích oheň zmírání závějí ledovou
z výšky hradeb závoj padá na strmící skalní sráz
s jeho jménem vstříc mu letí poutí k andělům

Na starý obraz padá prach
zněj smutný anděl hledí závojem pavučin
za soumraku v černých očích můžeš tichem zřít
stíny lehkých křídel páru bílých holubic